

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Cob/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119306073
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119306073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Róberta Foltána, v právnej veci žalobkyne: eMKa Plus, s.r.o., Tepličská cesta 14A/744, Spišská Nová Ves, IČO: 36 197 378, zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Daša Bajanová, s. r. o., Starosaská 3, Spišská Nová Ves, IČO: 52 542 696, proti žalovanej: EURO - STAVMAT, s.r.o., Jabložná 1277/24, Senica, IČO: 36 287 253, o zaplatenie 1.483,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica z 21. januára 2020 č. k. 7Cb/9/2019-96, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.483,63 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 485,16 eur od 21.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 294 eur od 21.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 512,77 eur od 13.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 191,70 eur od 13.10.2018 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalobkyňi priznal náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2, § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie“).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 1.483,63 eur za tovar, ktorý žalovaná prevzala a prevzatie potvrdila na výdajkách, pričom vyfakturovanú sumu žalovaná ku dňu podania žaloby nezaplatila. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, bránila sa tým, že sporné faktúry nemá v účtovníctve zaúčtované, že realizovala len montáž klampiarskych prvkov vrátane spojovacieho materiálu a ostatných záležitostí, vrátane náradia, a že materiál dodávala firma KUMA GSD s.r.o. Vráble po telefonickej dohode p. M. a p. Y.. Tvrdila, že písomná objednávka zo strany žalovanej na dodávku kapotážnych plechov vystavená nebola a materiál mal platiť objednávateľ (spoločnosť KUMA GSD s.r.o. Vráble), čo vyplýva zo záväznej objednávky z 25.7.2018, aj keď v nej nie je rozpísané, že mal zaplatiť materiál. Odberateľom žalovanej bola firma KUMA GSD s.r.o., ktorá bola medzičlánkom medzi žalovanou a spoločnosťou Agrovýkrm Spiš, ktorá bola objednávateľom stavby. Žalovaná tvrdila, že podpis p. M. na záväzných objednávkach je jeho vlastnoručný podpis. Záväznú objednávku vystavil osobne p. M. v Spišských Vlachoch, kde bola žalovaná (konateľ žalovanej - pozn. odvolacieho súdu) osobne prítomná na jednaní, zmluvu o dielo nespisovali. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané tvrdenie žalobkyne, že vykonala pre žalovanú, na základe jej ústneho zadania a písomných nákresov (náčrtov), úpravu plechov. Tovar si žalovaná následne od žalobkyne prebrala, čo mal súd preukázané

podpísanými výdajkami zo skladu žalobkyne. Žalovaná potvrdila, že podpis na výdajke č. 18SV302234 zo dňa 3.8.2018 k faktúram č. 1801300740 zo 6.8.2018 a č. 1801300741 zo 6.8.2018 a na výdajke č. 18SV302329 z 1.9.2018 k faktúram č. 1801300990 z 28.9.2018 a č. 1801300991 z 28.9.2018 je jej podpisom, čím potvrdila prevzatie tovaru. Rovnako doznamím žalovanej mal súd preukázané, že jej faktúry od žalobkyne boli doručené, tieto nerozporovala, nevrátila ich žalobkyni a ani ich nezaplatila. Žalovaná si teda riadne a včas nesplnila svoju povinnosť uhradiť fakturovanú cenu za dodané a prevzaté upravené plechy podľa jej zadania, čím jej voči žalobkyni vznikol dlh vo výške 1.483,63 eur. Žalovaná nárok žalobkyne žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila, nevyvrátila, jej obrana bola nedostatočná a nepresvedčivá. Predložené listinné dôkazy - záväzné objednávky spoločnosti KUMA GSD s.r.o. Vráble, ktorými žalovaná preukazovala činnosti, ktoré pre objednávateľa vykonala (pričom dodávka plechov do objednávky nebola zahrnutá), trpeli vadami. Každá objednávka za spoločnosť KUMA GSD s.r.o. Vráble bola podpísaná rozdielnym podpisom, pričom podľa tvrdenia žalovanej, každú mal podpísať osobne p. Y. M. a v ďalšom sama žalovaná svoje predchádzajúce tvrdenia spochybnila, keď uviedla, že v záväzných objednávkach nie sú zakomponované dodávky plechov, ktorých úhrada je predmetom tohto sporu (č.l. 94 spisu). Žiadne iné relevantné dôkazy žalovaná súdu nenavrhol vykonať, čím sa dostala do dôkaznej tiesne. Súd prvej inštancie uviedol, že getlemanské dohody v podnikateľskom prostredí sú funkčné len dovtedy, dokiaľ sú podnikatelia ochotní ich dodržať, a preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni celkovú sumu 1.483,63 eur. Zároveň súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni aj ročný úrok z omeškania (keďže žiadaná výška úroku z omeškania nebola v rozpore so zákonom a žalovaná sa dostala do omeškania tak, ako to tvrdila žalobkyňa, teda odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr) a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40 eur. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne úspechom žalobkyne v konaní v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby, alternatívne navrhla jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie zjavne odôvodnila § 365 ods. 1 písm. f/ CSP. Dôvodila, že žalovaná nikdy nezadala žalobkyni písomnú ani ústnu objednávku na parapetné a kapotážne plechy. Rozpočet bol vyhotovený pol roka pred nástupom na práce a nevedelo sa, ako bude opláštenie detailne realizované. V rozpočte neboli špecifikované dodávky rozvinutých širok plechov, len montáž na bežné metre s poukazom na rozpočet, ktorý priložila k odvolaniu. Žalovaná urobila len prierez - náčrt ohýbaných plechov (montážnikom firmy žalovanej) aké treba vyrobiť, pretože tento náčrt zástupca firmy KUMA GSD, s.r.o., p. F. nebol schopný urobiť. Plechy prebral a dovážal p. L. V., a to priamo pre spoločnosť KUMA GSD s.r.o., k čomu žalovaná priložila jeho čestné vyhlásenie z 12.3.2020. Nebolo teda možné, aby žalovaná podpísala prevzatie sporných plechov na výdajke, na ktorú sa odvoláva žalobkyňa. Žalovaná bola dodávateľom pre firmu KUMA GSD s.r.o. len v prácach a dodávkach hlavnej stavebnej výroby, ale nie v dodávkach pridruženej stavebnej výroby, na stavbu sporné plechy nedodala. KUMA GSD s.r.o. bola odberateľom materiálov pridruženej stavebnej výroby od eMKa Plus, s.r.o. po telefonickom dohovore p. Y. a p. M. a až po odobratí 34 materiálov sa snažili p. Y. a p. M. urobiť odberateľom žalovanú. Žalovaná nikdy plechy osobne neprebrala a žiadnu výdajku nepotvrdila svojím podpisom, v opačnom prípade žiadala predložiť originál výdajky. Žalovaná realizovala len montážne práce aj na výrobe nosnej konštrukcie pod opláštenie pod panelmi a dodala len potrebné nity, texty, elektródy a nič iné. Pokiaľ ide o práce pridruženej stavebnej výroby, materiál dodávala firma KUMA GSD s.r.o., no výrobu a návrh nosnej konštrukcie musel urobiť montážnik. Keďže p. Y. a p. M. klamú, bude na nich zo strany žalovanej podané trestné oznámenie pre podanie krivého svedectva.

3. Žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Tvrdenia žalovanej v odvolaní považovala za zavádzajúce a nepravdivé. V konaní nebolo sporné, že v žalobe boli uplatnené úhrady faktúr za dodávky a úpravu plechov, ktoré požadovala žalovaná a tieto i prevzala. Dodávky riadne nezaplatila a takýto postup (nezaplatenie dodávok) vykonávala i vo vzťahu k ostatným spoločnostiam v regióne. Žalovaná na pojednávaní dňa 7.11.2019 sama uviedla, že dodávky preberala a predkladala náčrty na úpravu plechov. Vystavené faktúry nerozporovala a nevrátila. Žalovanou v rámci odvolacieho konania predkladané vyhlásenie (ktoré nie je ani datované) je právne irelevantné s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 CSP). Žalovaná sa svojím konaním snaží len oddialiť úhradu svojich záväzkov a predložené rozpočty, ktoré nemajú žiaden súvis s dodávkou vo vzťahu k žalobkyni, nie sú žiadnym dôkazným prostriedkom. Žalobkyňa nemala žiadny zmluvný vzťah so spoločnosťou KUMA GSD s.r.o., tento mala práve žalovaná, čo žalobkyňa preukázala čestným prehlásením zo 6.8.2019 od spoločnosti KUMA GSD s.r.o., ktoré bolo súčasťou žaloby ako dôkaz. Skutočnosť, aký

mala zmluvný vzťah žalovaná so spoločnosťou KUMA GSD s.r.o., je vo vzťahu k tomuto sporu právne irelevantné. Taktiež vo vyjadrení z 3.10.2019 sama žalovaná uvádza, že materiál po výrobe odoberala žalovaná, náčrty robila žalovaná, takže všetko, čo tvrdí žalovaná v odvolaní sa nezakladá na pravde a zavádza súd.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP, posudzujúc ho podľa obsahu) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba navzdory námietkam žalovanej považovať za vo výroku vecne správny, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav a vec aj správne posúdil po právnej stránke.

5. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore, že medzi stranami sporu vznikol obchodno-záväzkový vzťah (založený zmluvou o dielo), na základe ktorého vykonala žalobkyňa pre žalovanú, na základe jej ústneho zadania a písomných nákresov (náčrtov), úpravu a dodávku plechov, ktoré žalovaná riadne prevzala, avšak cenu diela žalobkyni neuhradila.

6. Podľa § 536 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávatel sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

7. Žalovaná v podstate namietala svoju pasívnu vecnú legitímáciu v spore, keď tvrdila, že objednávatelom diela bola spoločnosť KUMA GSD s.r.o. a nie žalovaná. Ako však správne konštatoval súd prvej inštancie, žalovaná relevantné dôkazy preukazujúce jej tvrdenia nepredložila a ani navrhla vykonať. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a spoločnosťou KUMA GSD s.r.o. tak v konaní žiadnym spôsobom preukázaný nebol. Žalovaná preto v spore neunesla dôkazné bremeno. Odvolací súd dodáva, že dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá existenciu týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júna 2010 sp. zn. 5 Obo 52/2010).

8. V priebehu konania na súde prvej inštancie nebolo sporné, že žalovaná vypracovala náčrt ohýbaných plechov, ktoré sa mali vyrobiť a následne tieto žalovaná riadne prevzala. Uvedené tvrdila samotná žalovaná vo svojom vyjadrení z 3.10.2019 (č.l. 32), ako i konateľ žalovanej pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 7.11.2019 (č.l. 41). Nebola preto dôvodná odvolacia námietka žalovanej, že nikdy nedala písomnú ani ústnu objednávku žalobkyni, keď sama vypracovala náčrt plechov, aké mala žalobkyňa dodať. V rámci odvolania žalovaná zmenila svoje skutkové tvrdenia a tvrdila, že nikdy plechy osobne neprebrala a žiadnu výdajku nepotvrdila svojím podpisom, ale plechy prebral a dovážal p. L. V., a to priamo pre spoločnosť KUMA GSD s.r.o. (k čomu priložila čestné vyhlásenie s jeho podpisom). Na takúto zmenu skutkových tvrdení v rámci odvolacieho konania však nebolo možné prihliadnuť.

9. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

10. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Ustanovenie § 149 CSP formou demonštratívneho výpočtu uvádza prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Už samotnými pojmami "procesný útok" a "procesná obrana" zákonodarca zdôrazňuje kontradiktórnosť procesného postavenia protistrán v sporovom konaní. Ustanovenia § 149 až 154 CSP predstavujú inštitucionálne prehĺbenie sporovosti konania upraveného v Civilnom sporovom poriadku, pričom ich cieľom je prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a z hospodárneniu sporového konania.

12. Nová právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Ak súd považuje skutkové tvrdenia strany podľa § 151 CSP za nesporné, nevykonáva o nich dokazovanie.

13. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie (tzv. novoty), možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

14. Koncepcia odvolacieho konania v civilnom procese vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, ktorý znamená, že právo odvolateľa (aj protistrany) použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila na súde prvej inštancie je obmedzené. Novoty v odvolacom konaní sú ponímané ako reštriktívna výnimka z pravidla, že v konaní pred súdom druhej inštancie nie sú prípustné prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok.

15. Odvolací súd nezistil naplnenie žiadneho z uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalovanej v odvolacom konaní (bez ohľadu, či tieto skutkové tvrdenia, resp. dôkazy by boli spôsobilé privodiť žalovanej priaznivejšie rozhodnutie). Preto odvolací súd na nové skutočnosti a dôkazy uvedené žalovanou až v odvolaní prihliadnuť nemohol, keďže žalovaná nepreukázala žiadnu z taxatívne stanovených podmienok v zmysle § 366 písm. a/ až d/ CSP. Žalovaná v odvolaní netvrdila a ani nepreukázala, že neporušila procesnú diligenciu, t.j. netvrdila ani nepreukázala, že skutočnosti a dôkazy uvedené až v odvolaní (argumentácia týkajúca sa nepodpísania výdajok žalovanou, prebratia plechov p. V., nedatované čestné prehlásenie p. V., návrh na vykonanie dôkazu originálom výdajky) nemohla bez svojej viny uplatniť pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/), pričom novoty uvedené žalovanou pod iný účel ich použitia (§ 366 písm. a/ až c/) podradiť nemožno.

16. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8.11.2011 sp. zn. 1 Sžr 38/2011).

17. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s procesnými pravidlami CSP.

18. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolaním nespochybneného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie, sa odvolací súd ďalšími námietkami odvolateľa nezaoberal.

19. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnej žalobkyni priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobkyňa), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaná).

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.